

ZPRAVODAJ

2/2021

www.novybrozenkov.cz

- | **2** Úvodní slovo | Reuse centrum městysu Nový Hrozenkov | **3** Advent a masopust u Broučků
- | **4** Těšili jsme se na jaro... | **5** O poklad strýca Juráša 2020 | Dětská redakce
- | **6-7** Hrozenkovská STAR | Bourat nebo rekonstruovat? | Nová etapa sportu v obci
- | **8-9** Rozhovor – Horský hotel Kohútka | **10-11** Obživa obyvatel Nového Hrozenkova
- | **12-13** Rozhovor – Altruismus firmy ZAMET, spol. s r.o. | **14** Knižní tipy z knihovny
- | **15** Naši mladí hasiči „hasičská mláďata“ | SDH Nový Hrozenkov | Dorost sd. FC VKK + Nový Hrozenkov
- | **16** Jóga trochu jinak | Příměstské kempy ve Velkých Karlovicích | **17** První jarní výlet na Svatý Hostýn
- | **18** Mami, proč k nám jezdí mobilní hospic? | **19** Výstavy – Památník Antonína Strnadla
- | **20** Program – Valašské letokruny 2021

Dobrý den přeji.

Docela často se ve svých článcích nedokážu vyhnout přehnanému patosu. Asi to bude mým stylem myšlení a snahou o vytyčování zdánlivě nemožných a vzdálených cílů. Proto někdy používám snad až vzletnou stylizaci, kterou se snažím vzbudit stejné nadšení, jaké cítím sám.

Kdyby mě ovšem někdo chtěl podezřívát ze zjištěných pohnutek, tak odpovím – v určitém smyslu ano. Chci totiž využít těchto pár řádků k poděkování lidem a podnikům, které, vedle Úřadu městysu, Zastupitelstva a Rady Nového Hrozenkova, financují a usnadňují realizaci programů, projektů a událostí pro lidi, pro obyvatele Nového Hrozenkova, Horního Vsacka a Valašska.

Vlastně je všechny znáte. Řeknete si možná, že to dělají jen z titulu svých pracovních povinností nebo aby sobě a svému podniku ke konci fiskálního roku snížili daňové odvody. Nebo snad dokonce, že řeší tímto způsobem své morální či etické dilema... Ano. I tohle si lidé mohou myslet. Nebudu to rozporovat ani hodnotit, ale zkusme pro jednou myslet pozitivně. Když se totiž jedná o konkrétní pomoc a účast, obvykle to obnáší spoustu další práce, a těm, kteří pomáhají, to nevadí. Takže nakonec je za vším hlavně porozumění, účast, sounáležitost, dobrá vůle, patriotismus, altruismus anebo ochota pomoci.

Hledejme, prosím, ty pozitivní a dobré pohnutky. Za vším může přece být jenom dobré srdce.

miro

Na druhém čísle Zpravodaje pro rok 2021 se podílejí:

Petra Valíčková – knihovna Nový Hrozenkov

Julie Khazalová, Klára Novotná – dětská redakce

Jaroslav Krčmář – studio Rožnov, fotograf a dokumentarista

Lenka Novotná – studio GD3D, grafika, sazba, produkce

Miro Jan Anton Moravčík

Reuse centrum městysu Nový Hrozenkov

Reuse centrum pomáhá získat nové využití použitým věcem, kterých se lidé zbavují, protože je už nepotřebují.

Takto by se dal v krátkosti vystihnout účel a smysl Reuse centra, které městys Nový Hrozenkov plánuje uvést do provozu v areálu Sběrného dvora.

Záměrem tohoto dotovaného projektu je:

- snížit množství odpadu vznikajícího v zájmovém území
- zvýšit podíl materiálového využití odpadů
- snížení množství objemného odpadu
- snížit množství odpadů ukládaných na skládku
- snížit finanční náklady na likvidaci odpadů z obce

Projekt řeší předcházení vzniku komunálních odpadů

- objemný odpad – nábytek, jízdní kola apod.
- papír, lepenka – knihy, časopisy apod.
- sklo – skleněné nádoby apod.
- plasty – hračky apod.
- textilní materiály – oděvy, závěsy, záclony apod.
- funkční elektrospotřebiče – počítače, domácí spotřebiče apod.
- drobný stavební materiál – obklady, dlažby, podlahy apod.

To jsou základní benefity, principy a důvody. Předměty odložené jako odpad skrývají velký potenciál. Opětovné využití a příprava pro opětovné využití jsou zásadním konceptem projektu. Jeho význam se odrazí i v odpadovém hospodářství ČR. Při plošném pokrytí celé republiky je potenciální efekt zcela zásadní.

Jako bude celý projekt fungovat u nás, v Novém Hrozenkově, jak budou nastaveny principy a pravidla, jak budou zpoplatněny vstupy a výstupy, respektive řešení drobných oprav a jejich refinancování zájemcem / novým majitelem, budou doplněny při zahájení provozu. V návrhu řešení těchto otázek se uvažuje o ceně spíše symbolické.

Věříme, že tato nová služba a sektor sběrného dvora Vás zaujme a že celý projekt Reuse v Novém Hrozenkově zaznamená seriózní úspěch.

Pavel Jochec

Advent a masopust u Broučků

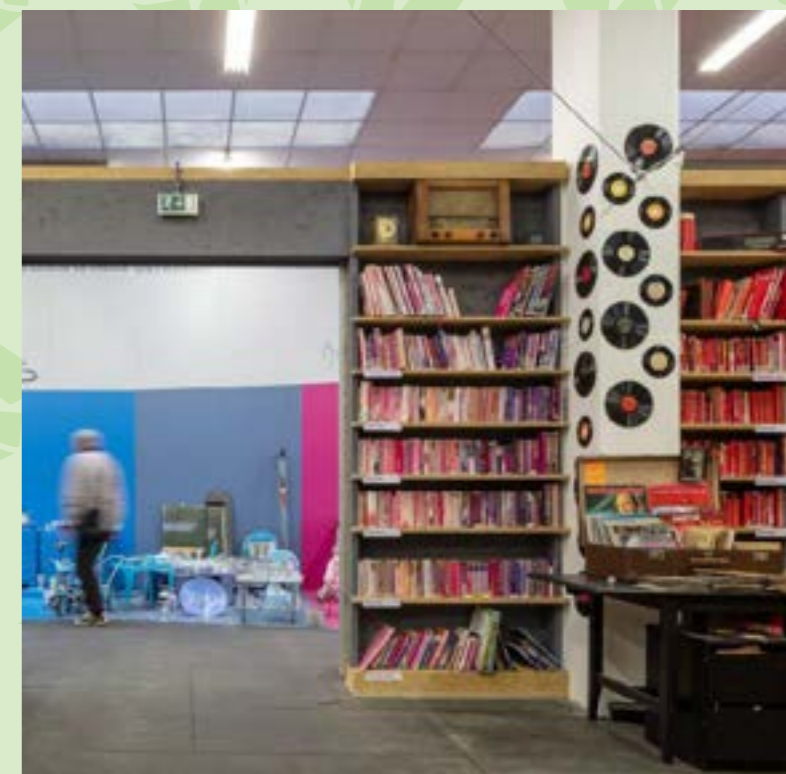
Svatý Mikuláš k nám letos poprvé přišel sám. Seznámil děti s obsahem Knihy hříchů a obdaroval je balíčky s překvapením. Chvilkami jsme slyšeli hlasité rámosení za dveřmi a tak, děti slíbily, že se polepší. Doufáme, že letos přijde i anděl s čertem.

Před Vánoci si děti vyzkoušely různé **tradiční činnosti** patřící k adventnímu období, např. házení papučí, krájení jablka, pečení perníčků a pouštění lodiček.

Začátkem ledna nastala toužebně očekávaná chvíle **rozbalování dárečků pod stromečkem** ve školce. Tolik dáreků ještě Ježíšek nikdy nepřinesl. To bylo nadšené šustění, odnášení, trhání papíru, vybalování, stavění a hraní. Doufáme, že dětem vydrží radost z nových hraček ještě dlouho.

Poslední lednový pátek patřil **maškarnímu rejdní**. Děti si ve družstvech vyzkoušely různé disciplíny, např. posouvání lahve nohou do cíle, překážkovou kuželkovou dráhu s hokejkami a míčky, chůzi a tanec na papíru, namotávání tužky, tanec ve dvojici s drátěnkou mezi čely, podlézání a přelézání tyče, chůzi s vejcem na lžici, trefování tužkou do lahve, hod špejlí nebo tanec na dětskou hudbu. Paní učitelky se tentokrát převlékly za zástupkyně IZS (lékařka, policistka, hasička) a doplnily pestrou přehlídku masek. I když nás letos nemohl navštívit Balonkový klaun, tak jsme si zábavné dopoledne všichni naplno užili.

Lenka Gaberová

Těšili jsme se na jaro...

Opakování je matka moudrosti, ale že bychom si chtěli zopakovat loňské jaro a znovu prožít uzavření školky, to určitě ne. Stalo se. Od 1. 3. jsme začali s distanční výukou. Na Facebooku a webových stránkách měli rodiče možnost sledovat témata a úkoly (omalovánky, pracovní listy, náměty na tvoření, texty básní, písní aj.). Mimo tuto nabídku si rodiče s předškolními dětmi docházeli pravidelně každý týden pro úkoly k vypracování. Musím je pochválit, přestože měli mnozí spoustu starostí s výukou školáků, nepodcenili ani předškolní vzdělávání. Při předávání úkolů bylo příjemné popovídat si s rodiči i s dětmi, kterým se stýskalo po kamarádech. Na dálku jsme prožívali i Velikonoce. Po celý pašijový týden mohly děti plnit úkoly. Na Modré pondělí se vyfotit s 5 modrými věcmi, na Šedé úterý pomáhat s úklidem, nemračit se na Škaredou středu, ve čtvrtek sníst něco zeleného a na Velký pátek hledali podle mapy poklad. Tím pokladem byl žeton, který si ve školce vyměnili za velikonoční balíček dobrot. S příjemným pocitem jsme sledovali plnění úkolů na fotografiích a ohlasy rodičů na našem Facebooku. Po celý týden na školní zahradě pak vznikala „vajíčkovník“, keř plný vajček nejen vyfouklých, ale i dřevěných, papírových, prostě kreativní celá rodina.

Musím podotknout, že covidová přestávka měla přece jen i nějaké pozitivum. Měli jsme čas dát do pořádku celý areál školní zahrady. Všichni zaměstnanci zametali, hrabali, ořezávali keře, stromy aj. Poděkování patří panu školníkovi M. Šulákovi, který tím odpadem naplnil celý kontejner.

12. 4. jsme mohli otevřít MŠ jen pro předškoláky a děti zaměstnanců IZS. Naplnili jsme 3 třídy po 15 dětech, včetně dětí a učitelek z Vranče. Z venkovního kumbálu se vytvořila testovací místnost, kde rodiče, za asistence personálu, prováděli testy svým dětem.

I když jaro už mělo převzít svou vládu, zima, stejně jako covid se nechtěla vzdát. A tak jsme mu pomáhali říkadly, zpěvem a věřte nebo ne, sluníčko se nám, i když jen na chvíli, přece ukázalo. Prostě příroda je mocná čarodějka. A když jsme u přírody, nezapomněli jsme na tradiční postavení „májky“. Na její výzdobě se podílely děti ze všech tříd. Díky panu Petru Dvořákovi, který nám ji opatřil a taky dobře ukotvil, vydržela i silné valašské větry. No a my se budeme těšit už v plném obsazení celé školky na „káce-ní máje“, protože od 10. 5. začala fungovat naše MŠ, jako za starých dobrých časů, pro všechny děti. Snad už „na furt“.

A malá rada na závěr, k čemu můžeme využít čas:
Udělej si čas na myšlení – to je zdroj síly.
Udělej si čas na hraní – to je tajemství dětství.
Udělej si čas na četbu – to je síla moudrosti.
Udělej si čas na to, abys projevoval přátelství – to přináší radost.
Udělej si čas na lásku – to je radost ze života.
Udělej si čas na spokojenost – to je hudba duše (starý irský text).

Přeji nám všem radost z jarní májové přírody.

Za MŠ střed, Emilie Janáčová

O poklad strýca Juráša 2020

Jak již bylo zmíněno v minulém čísle Zpravodaje, budeme postupně zveřejňovat práce dětí naší ZŠ, které se zúčastnily literární soutěže nazvané O poklad strýca Juráša, kterou vyhlásila Masarykova veřejná knihovna Vsetín. Všechny tyto zveřejněné práce postoupily do okresního kola. Připomínám, že téma znělo Lež jako věž.

Petra Valíčková

Poučení pana Broučka

Autor: Marek Štuler, 6. třída

V malé vesnici Lhotka žil v posledním domku starý pan Brouček, který byl už dlouho vdovec. Žil sám, jen se svým věrným psem Bertem a spolu hospodařili v malém domku se zahradou. Pan Brouček už byl zvyklý na svoji samotu a měl rád svůj klid.

Bohužel si ho poslení dobou moc neužíval. Do vedlejšího domu se před časem přistěhovala starší paní, která žila také sama. Byla to rozvedená paní, která přišla z města na vesnici za klidným dýchodem. Jmenovala se paní Kráková. Byla to madam, která byla hodně zvědavá a upovídaná. V den, kdy se přistěhovala, se jí pan Brouček zalíbil a hned se do něj zamiloval. Po měsíci už toho pan Brouček měl dost, protože neustále kroužila kolem jeho domu s nějakou výmluvou a narušovala jeho klid. Myslela si, že by se k němu mohla nastěhovat a mohli by stáří strávit společně. To ale pan Brouček určitě nechtěl. Jednoho dne zase přišla za ním a chtěla, aby jí pomohl nasekat dřevo. Tloukla na dveře a hulákala na celý dům. Pan Brouček schovaný v kuchyni kašlávým hlasem odpověděl: „Kchm, kchm, dnes mi není vůbec dobře, netahal mi kotel a já jsem se toho kouře nadýchal. Prosím sousedko, zajděte mi do lékárny pro léky.“ Lékárna byla až na druhém konci vesnice, tak si myslel, že se jí nadlouho zbaví. Paní Kráková neváhala a šla do lékárny. V lékárně povídala: „Dobrý den, prosím dala byste mi nějaké léky pro souseda, je mu hrozně špatně. Nadýchal se kouře z kotle.“ V tu chvíli si uvědomila, jestli v domě pana Broučka ještě i nehoří, že jeho hlas zněl velmi slabě. „Co myslíte, paní lékarnice, neměla bych zavolat raději hasiče?“ „No, možná by to nebylo marné, jestli je to tak, jak říkáte.“

Paní Kráková se bála, aby nepřišla o svého vyhlédnutého ženicha, tak hned vytočila 150 hasičů a zavolala pro jistotu i na 155 pro záchranku. Tam jim vylíčila, že její snoubenec pan Brouček už skoro nedýchá, a že z domu se valí hustý dým. Léky nechala v lékárně a utíkala zpátky s křikem, že její budoucí manžel umírá a ona ho musí zachránit. Po cestě potkala záchranku i dva hasičské vozy, které se zapnutou sirénou jely na konec vesnice.

Hasiči hledali oheň a dým, ale nic takového po cestě neviděli. Dojeli na konec vesnice k poslednímu domu, ale všude byl klid. Hasiči i záchranáři vyskočili z aut a šli se podívat k domu. Nikde nikdo, žádný oheň ani dým. Vzadu v zahradě uviděli nějakého pána, jak okopává záhonek a něco si prozpěvuje. Záchranář přeskočil nízký plot a přiběhl k němu. Pán měl v uších sluchátka, tak mu poklepal na rameno. „Prosím vás, nebydlí tady někde pan Brouček?“

Pan Brouček na něho vykulil oči, vytáhl sluchátka a uslyšel sirény. „Co se děje? Já jsem pan Brouček, co mi chcete?“ Když uslyšel, proč záchranáři a hasiči přijeli, vyděsil se. Pochopil, že bláznivá sousedka udělala z jeho malé lži velkou věc.

Moc se jim omlouval a snažil se vysvětlit, že se jen chtěl zbavit otravné sousedky. Ta už mezitím doběhla a vrhla se mu kolem krku. „Ó drahý, ty žiješ, to jsem šťastná!“ Objímala ho a chudák pan Brouček stál jako přibitý. Záchranáři a hasiči se usmívali a pomalu se dali na ústup. Viděli, že tady už jsou zbyteční. Pan Brouček se probral a zařval: „A dost! Tady vidím, že lhát se nemá! Takže už vždycky budu mluvit pravdu! Ať je jak chce nepřijemná. Milá paní Kráková, dejte mi pokoj! Mám rád svůj klid a s vámi nechci nic mít. Žádnou ženu nehledám, stačí mi můj pes!“

To byla pro paní Krákovou rána. Ale pochopila to. Od té doby měl pan Brouček klid a ona našla svoje štěstí na druhém konci vesnice.

Dětská redakce

Naše dětská redakce začíná sice nesměle, ale to všechno se poddá. Zatím jenom lehounký dotyk, cěrky si vybraly, co se jim líbí.

V Novém Hrozenkově za domem hasičů, směrem k cyklostezce se nachází památný strom. Je jím největší jilm v celém okrese a je starý asi 300 let. Za památný byl vyhlášen až v roce 2013.

Julie Khazalová, Klára Novotná

Hrozenkovská STAR

Musím říct, že tento rok se soutěž náramně povedla a mám z ní velkou radost. Zkusím vás ale s tímto tématem blíže seznámit. V ZŠ v Novém Hrozenkově už několik let máme zavedenou takovou malou tradici, která se nazývá Hrozenkovská STAR. Všechny minulé roky byl svět v pořádku a pěvecká STAR měla už nastolená pravidla a děti tak mohly vědět, co od pěvecké soutěže čekat, mohly se na to připravovat s pomocí učitelů, měly lepší možnost poradit se se svými spolužáky, rodiči, ale také to zpívat pořád dokola, kde samy chtěly. Jak sami víte, ač by to asi nikdo nečekal, zpěv byl zakázaný. Naštěstí za to nebyly takové postihy jako v pohádce Pyšná princezna.

Tento rok, každý kdo chtěl, měl možnost zazpívat a nahrát písničku. Písnička byla libovolná, děti se mohly lépe vystrojít a vybrat si i místo. Kreativně se mezi neklady. Někteří zvolili písničku lidovou,

jiní filmovou nebo moderní. Videá se natáčela na stromě, na schodech, venku v přírodě na kopci, doma u klavíru, popřípadě s projekcí za sebou. Z jednoho videá byl doslova klip, který provázel celou písničkou. Byla radost to sledovat, ale ještě větší radostí byla účast dětí, kterých bylo přes třicet. Jak už to v pěvecké soutěži chodí, v první řadě se hodnotil zpěv. Byla zvolena porota, která po ukončení soutěže vyhodnocovala a bodovala každé video. Aby to bylo spravedlivé, vytvořily se čtyři soutěžní kategorie, od nejmladších zpěváčků po velké zpěváky. Z celé školy jsme společně s porotou vybrali dohromady 12 dětí, které vyhrály diplom i věcnou odměnu a zbytek soutěžících dostal pamětní list. Kteří z nich?

Za první a druhou třídu získal první místo Jindřich Filip a druhý byl Lukáš Zbránek. Za třetí a čtvrtou třídu první místo získali Marek Petřek a Jana Černotová,

druhé místo získaly Adéla Suchanová a Barbora Vráželová, třetí místo získaly Tereza Černá a Johana Sušilová. Protože dětí dětí bylo v této kategorii mnoho, porota volila dvě děti na každé umístění. Za pátou a šestou třídu první místo získala Alexandra Ježíková, druhé místo Jana Ordyniecová, třetí místo Eliška Štelclová. Devátou třídu reprezentovala Markéta Petřeková, která rovněž získala první místo. Za mimořádný umělecký výkon dostal ocenění Lukáš Lízuch. Ceny byly velmi pěkné a doufám, že i motivující pro další ročníky této školní soutěže!

Chtěl bych poděkovat řediteli školy panu Hašovi za realizaci a sponzorské dary, protože za jejich čas a spravedlnost při vyhodnocování výsledků a všem soutěžícím dětem za jejich účast, čas i odvahy!

Dominik Zdráhal

Bourat nebo rekonstruovat?

Každý, kdo vlastní nebo plánuje koupit staré nemovitost, bývá postaven před tuto otázku. Před sedmi lety jsem poprvé vstoupil do staré tělocvičny školy. Měla svůj zvláštní genius loci. Zašlé parkety, sakrální půdorys podlahy, malé prostory, pod omítkou prosvítající rákosový strop a chlad. Pod schody malá šatna se sprchami bez oken a větrání. První kontroly z hygieny nestačily vypisovat všechny paragrafy vyhlášky, které nesplňovala naše kaplička tělovýchovy. Školní inspektoři shovívavě pokrčili rameny a konstatovali – něco s tím udělejte. Opravy nebraly konce. Prohlídka podkro-

vi střechy odhalila špatný stav stropu a krovů – stav havarijní. Určitě si všichni vzpomenou na zřícení stropu tělocvičny v únoru roku 2006 v Janové. Tehdejší náklady na novou tělocvičnu vystoupaly na 48 mil. Kč.

Před šesti lety jsme společně s vedením obce rozhodli o výstavbě nové tělocvičny. Zvažovali jsme, zda starou tělocvičnu, která byla vystavěna v roce 1936, zachovat. Hrubý odhad rekonstrukce: nová podlaha, zateplení, výměna osvětlení, nová okna a dveře, vzduchotechnika, nová konstrukce střechy, nová nářadovna – cca 15–20 mil. Kč. S ohledem na další

využití, ale i na náklady na rekonstrukci bylo rozhodnuto uvolnit prostor zahrady pro stavbu nové tělocvičny s rozměry sportovní haly.

V květnu byla stará tělocvična profesionálně rozebrána. Mnozí učitelé a pamětníci s nostalgií vzpomínají. Ponechali jsme některé části dřevěných prvků střechy. V zahradě chceme vybudovat odpočinkové prvky z restaurovaného dřeva krovů a zachovat tak vzpomínku na stavbu, která doprovázela dětství a dospívání většiny Hrozenkovjanů.

Mgr. Igor Haša, ředitel školy

Nová etapa sportu v obci

Přes nepřízeň počasí a stavební komplikace, které doprovázely výstavbu nové tělocvičny bude stavba předána ke kolaudaci s výrazným předstihem 31. 5. Samotné užívání haly bude možné po dokončení 3. etapy rekonstrukcí ve škole – vybudováním šaten a zázemí v suterénu budovy B školy. Obec podala žádost o dotaci a v červenci by měly být práce zahájeny. Předpokládáme, že

tělocvična uvítá sportovce nejpozději na přelomu října a listopadu, tedy jeden rok od zahájení výstavby! Už dnes připravujeme využití tělocvičny jak pro školní účely, tak pro zájmovou činnost a zájemce o dlouhodobý nebo sezónní pronájem. Uvítáme a upřednostníme i sportovní kluby a oddíly, které pracují s dětmi a mládeží. Připravujeme zahájení lezeckého oddílu pro děti a mládež. Hledáme

spolupracovníky a zájemce z řad rodičů a veřejnosti pro výpomoc s vedením sportovních kroužků. Nabízíme možnost proškolení a získání instruktorských kurzů. V září 2021 bude sestavován rozvrh hodin včetně ceníku za pronájem. Písemné nabídky a žádosti o pronájem pošlete na info@zsnovyhrozenkov.cz.

Mgr. Igor Haša, ředitel školy

Rozhovor

Horský hotel Kohútka

Život Jany a Josefa Kocurkových je jednou provždy spojen s hřebenem Javorníků. Když ještě hory patřily spíše zvěři než člověku, byla tu asi jen louka a všechno vypadalo zcela jistě úplně jinak. Jenom ten drobný růžovořalový kvítek na delším stonku už tu byl. Lidově se mu říká kohútek. Dal jméno kopci, posléze i boudě a potom, po letech, horské chatě. My už ji známe jako Horský hotel Kohútka a máme jej neoddělitelně spjatý s manželi Kocurkovými. Josef zde válčí už 41 let! Jana přišla až později, když následovala volání svého srdce...

Kdybyste se vrátili v čase úplně na začátek, bylo by vaše rozhodnutí, vaše volba stejná?

Jana: Je to 38 let, já už si to nepamatuju. Jen vím, že začátky byly pro mě hrozně moc těžké. Nebyla tu tehdy ještě vybudovaná silnice, takže jsem tady byla tak trochu zavřená, jako princezna ve věži (smích). Ale asi bych dnes neměnila.

Josef: Zřejmě bych se dlouze rozhodoval.

Jak se na vše díváš s odstupem času, je něco, co by se dalo udělat jinak, lépe?

Jana: Lépe bych neudělala nic. Všechno šlo časem, tak jak mělo. Jak já říkám, nic se neděje pro nic za nic. Mělo to tak asi všechno být.

Josef: Modernizaci bych řešil velkoryseji.

**Co na světě práci miluješ, co tě dokáže natolik nabít, že zapo-
mínáš na negativní zkušenosti?**

Jana: Miluju spokojeného hosta, zpětnou vazbu a ocenění práce celého týmu.

Josef: Budování.

Děti a vnoučata jsou radostí, starostí i smyslem existence rodičů... Je naděje, že převezmou vaše břemeno i lásku a budou rozvíjet to, co bylo desítky let smyslem vašeho života?

Jana: Naděje je, ale práce ve službách je dnes velmi náročná, v podstatě řehole – úvazek na 24 hodin denně, tak uvidíme, jestli až dorostou, budou mít touhu pečovat o hosty na horách.

Josef: Zdá se že ano.

Za ta léta se zde vystřídaly desítky a snad stovky tisíc zákazníků, zajisté i zaměstnanců. Jsou mezi nimi určitě i tací, na které se nezapomíná a kteří jsou i po odchodu (třeba do důchodu) stále součástí velké rodiny zaměstnanců Kohútky? Protože dobré jméno zařízení není spojeno jenom s majiteli, ale i s lidmi, kteří jsou kolem nich...

Jana: Určitě ano, bylo jich hodně, nerada bych, aby se někdo cítil dotčený, že jsem ho nejmenovala. Ale rozhodně musím vzpomenout v začátcích pomoc celé naší rodiny - mých rodičů, tatínek již nežije, ale maminka, která začala pro restauraci vařit borůvkové knedlíky, které se staly vyhlášenou pochoutkou, ta u nás pracuje dodnes. Pak to byl Pepův otec, naši sourozenci, synovci. Nemůžu zapomenout na tetinky ze Slovenska

– p. Jakubíková, Kurcinová, Lepulicová, které mi v začátku pomáhaly mimo práce na hotelu i s hlídáním malé dcery Bány, která pro nás taky dnes v omezené míře pracuje a má zájem pokračovat v naší započaté práci. Dále nemůžu nevzpomenout precizní a pedantní p. Janáčkovou, zvanou Zdendy. Mohla bych jmenovat dlouho. V každém případě dík patří všem, kteří se podílí na provozu našeho hotelu.

Josef: Ano, zcela. Určitě. Byli to rodiče, sourozenci, synovci a samozřejmě dlouhodobí zaměstnanci, kterým patří velký dík.

Jaké máte plány do budoucna a na co se můžeme těšit na Kohútce?

Jana: Je mnoho vizí. Po letošní zimní sezoně, kdy nemohl z důvodu epidemie být v provozu lyžařský areál, spousta lidí si zamilovalo skialpinismus. Takže je plán vytvořit tratě pro skialpinisty – mimo sjezdovky. Chceme zbudovat nové dětské hřiště. Velkým plánem je vybudovat wellness a přírodní tělocvičnu.

Josef: Hlavně udržet kvalitu, neboť máme obavu o dostatek kvalitních zaměstnanců.

Valašské letokruhy – Muziky na Kohútce – co očekáváte od této události, na co se soukromě těšíte nejvíc?

Jana: Akce, která stála již mnoho úsilí a vloni ji covid překazil, bylo to velké zklamání. Věříme, že letos vyjde a lidé se dočkají svých vysněných umělců a nabaží se kultury v malebné přírodě. Myslím, že to bude skvělé. Já se nejvíc těším na ??? Nevím, bude to skvělý program, snad na Trombitáše, určitě na Nebeskou muziku z Terchovej a zážitek bude rozhodně v sobotu, při západu Slunce, vystoupení ženského sboru Grúnik s trávnicami. Tak to bude pecka!

Josef: Věříme, že se vrátíme k normálnímu životu, že se uskutěční, no a hosté, kteří přijdou na Valašsko, odejdou s krásnými zážitky.

Kamarádský tón rozhovoru jsem si dovolil vzhledem k osobnímu přátelství s Jankou a Josefem. S Pepou se známe od roku 1986, kdy jsem byl na Portáši s pionýrským táborem Figara Bratislava. Bylo to náročné seznámení se, to musím přiznat. Cestu z Kohútky na Portáš si moc nepamatuji... Ale tak to tady, na Horním Vsacku, prostě někdy chodí.

Opět připojuji osobní poděkování manželům Kocurkovým a také personálu Horského hotelu Kohútka za podporu akcí připravovaných pro obyvatele i návštěvníky Nového Hrozenkova a Valašska jako je Hrozenkobraní, Valašský pramen, Zápis do České Guinnessovy knihy rekordů a Rekord pro Jirku, Valašské letokruhy (které se velice rychle dostaly do povědomí celé České republiky a začínají oslovovat zahraničij), a za podporu Památníku Antonína Strnadla.

Přeji vám hodně zdraví, sil, entuziasmu, rovnováhy v současné podivné době a hlavně čas strávený v radosti a vzájemné lásce...

Děkuji za rozhovor!

miro

Obživa obyvatel Nového Hrozenkova

Prvořadým zaměstnáním a zároveň hlavním zdrojem obživy obyvatel Nového Hrozenkova, stejně jako celého Valašska, bylo zemědělství a chov dobytka. K zemědělcům se počítali nejen sedláci, ale i chalupníci a nájemníci tzv. hofeři, stejně tak čeládka při hospodářství a pastevci na salaši. Řemeslníci tvořili pouze nepatrné procento obyvatel obce. První řemeslné profese úzce souvisely se zemědělskou výrobou, nebo vycházely z nezbytných potřeb obyvatel. Zejména od 18. století rozšířený chov ovcí dal vzniknout dalším výrobním odvětvím, k nimž patří např. soukenictví.

Ani pasekářská obec Nový Hrozenkov nebyla výjimkou. Podle popisu vsetínského panství z roku 1666 bylo v obci 40 podsedků (usedlostí) na nichž žilo 321 obyvatel. Tehdy bylo mezi nimi 9 tesařů, 6 tkalců, kovář, neckář, bednář a mlynář. Tato řemesla plně charakterizují potřeby obyvatel nově založené obce.

Pro období 1676–1714 je v pramenech doložen provoz vrchnostenské sklářské hutě v údolí Břežítá. Jako topivo sloužilo dřevo, které dováželi v rámci své roboty čtyři podsedníci. Nájemcem a mistrem byl Michal Majer a pracovali v ní i další členové jeho rodiny pocházející z Hutiska. Sklárna vyráběla sklenice a kolečkové sklo do oken. Potřebný křemičitý písek se dovážel ze Zděchova a Pulčína. Další sklárnu chtěli postavit bratři Orságové, ale vrchnost to zamítla.

Velmi zajímavý a cenný obraz života obyvatel Nového Hrozenkova v první polovině 19. století poskytují pozůstalostní spisy z let 1800–1850 čítající 1069 svazků, dnes uložené v Zemském archivu v Opavě. Podrobně se jimi zabývala etnografka vsetínského muzea Eva Urbachová (1924–2019).

V tomto období měla obec asi 3000 obyvatel a 400 domů. Až na několik německy psaných pozůstalostí jsou psány český kurentem. Poskytují nám svědectví zejména o hmotných a sociálních poměrech zdejších obyvatel. Není možné je pokládat za zcela přesné zrcadlo majetkových poměrů jednotlivých občanů. Odrážejí však sociální rozvrstvení obyvatel obce od majetných, až po usedlíky zcela nemajetné, kteří se živili nádenickou prací (vysloužili vojáci), nebo žebrotou.

Střed Nového Hrozenkova s pohledem na nezastavěné údolí Brodská, odlesněné svahy jsou dokladem hospodaření ve vyšších polohách, kolem roku 1925.

Kromě těchto svědectví poskytují cenné údaje o soudobém hospodaření, výrobě, bydlení a odívání.

Na polích se pěstoval ječmen, oves a pšenice, které se tu doposud říká žito, zatímco žito je označeno jako „rež“. Z dnes málo známých druhů je zapsána křibice (dvouleté trsnaté žito) a různé směsky dvou až tří druhů obilnin např. „spolina“, „suržice“, „chlebovina“, „mišanicina“. Pohanka je zaznamenána téměř v každé pozůstalosti. Pro brambory je uveden dodnes užívaný název „zemňáky“.

Pole se obdělávala dřevěným nářadím, jehož železné části dosti zvyšovaly jeho odhadní hodnotu. Jako omé nářadí se uvádí dřevěný „hák“ s „železem“, s „plechem“, ale zároveň je jmenovaný i pluh „se železy“, „s radlicí“ a „krojidlem“, dvakrát také pluh „škobrták“. Kolečka k pluhu byla okutá i neokutá, na spojení obvykle uvedena „hužva“ (stočené ohebné pruty). Brány (psané jako „brana“) s hřeby se podle velikosti nazývaly „paterka“, „šesterka“.

Ke sklizni obilí a trávy se používal srp „kosák“ a kosa, ostře- ně klepačem na kovadlince – babce a „bruskem“. Dalším zapsaným nářadím ke sklizni je často uváděn kůl železný, cep, „vějačka“, také „říčica“ a „ohrabečnica“, ojedinele motyka a lopata.

K ukládání obilnin sloužily velké truhly – „strychy“ i dlabané kadluby. Zpracování obilí obstarávaly vodní mlýny (u Orsáků a Šupáků), většinou se však mletí provádělo doma na ručních a nožních mlýncích zvaných „žmak“, nebo „žerňák“.

V roce 1844 chovali obyvatelé v Novém Hrozenkově 74 koní, 226 volů, 762 krav, 200 telat a jalovic, 400 vepřů a 2069 obyčejných ovcí.

Koně vlastnili jen zámožnější hospodáři a byli využíváni při všech domácích tažných pracích a v zimě též k dovážení dřeva z lesů. Zapřahali se do chomoutů s kšíry. Krávy byly chovány nejen pro mléko pro potřebu domácností, ale byly rovněž využívány k potahu a zapřahaly se do jařma nebo jařmic. Vepřový dobytek je označován názvem „ušípané“ a byl chován zejména pro sádlo a maso, zatímco ovce hlavně pro vlnu, která

Sklizeň sena na žebříňáku v Novém Hrozenkově – Závoď, kolem roku 1925.

se dále zpracovávala na sukno a sloužila k výrobě oděvů. Včely jsou udávány v počtu úlů – „klátů“ a většinou nepřesahují počet 20. Nejvíce jich měl Jura Haleňák, v roce 1801 – 83 klátů.

Veškerá obytná a hospodářská stavení (v pozůstalostech jsou vyjmenována – jako „chalůpka“, „chlévec“, maštal pro koně, chlévek pro sviňský nebo černý dobytek, ovcírna, „sklépek“ s komorou a „stodůlka“) byla dřevěná, krytá šindelem. Jedinou zděnou chalupu měl tehdy Jan Orság čp. 143. Obytné budovy mívaly dvě jizby, kuchyň a sklep.

V pozůstalostech se uvádí také popis vybavení jednotlivých místností. Jizba byla vybavena jednoduchým nábytkem – stůl, stoličky, lenošky, legatky, lavice, ojedinele „ložnica“ a kolébka. V zámožných rodinách měli i „hodiny závěsné“ dřevěné nebo mosazné, občas také obrazy. Úložné kusy nábytku tvořily police, „armarky“, „lišty“, „truhly stravní i šatní“. Vedle hliněných hrnců se uvádí také železné „randlíky“. K peci patřily „vidly pecové“ i dřevěný lopář. Na zpracování těsta se vedle díže používalo „korytko pekací“. Pro dřevěné předměty jsou zaznamenány názvy: „okřínek, vahan, hrotek, kadečka, putenka, masníčka, škopek, troky, měrka, putyrka, faska, a šaflík“. Z kovového nářadí a nádobí jsou mimo hrnců a rendlíků uvedeny také: „moždír s tlučkem, kotel železný nebo měděný, železná panva, brutvan, vány se závažím ve funtech a v kamnech zabudovaný „kamnovec pecový“.

Rozšířené byly „stružky zelové“, zelí na kvašení se ukládalo do „bečic“ z jedlového nebo bukového dřeva. K uložení topeného másla se používala „kád máselná“, nebo „putna“. Málo údajů je o stolování, v některých spisech se vyskytuje údaj o lžičkách v „lžičníku“, příbory a talíře jsou pouze součástí vybavení některých hospod.

K osvětlení v té době sloužily louče – „světidla“, svíčky ve svícnech a dřevěné „laterně.“

Z textilních rostlin se pěstoval len a konopí, a ty se podomácku zpracovávaly pomocí jednoduchého nářadí: „lamka“, „patírka“, „sčet“, „hachla“ a kolovrat. Údaje o vřeteně, přeslici, či motovidle chybí. Ke tkaní sloužil tkalcovský stav, zvaný „verštat“. Z konopných vláken se také splétaly provazy na tzv. „vozíku“.

Ovcí vlna se stříhala nůžkami, dodnes označovány jako „nožnice“. Z ostatního nářadí je uveden koník s kramplemí, kolovrat a stav – „stativa“. K dalšímu zpracování vlněné tkaniny sloužily místní valchy.

Za velmi zajímavé lze považovat informace o zdejších obchodech a také hospodách, které byly odedávna nedílnou součástí každé obce.

Vzhledem ke skromným majetkovým poměrům obyvatel, je překvapivě bohatý sortiment zboží, nabízený v místních obchodech. Např. v pozůstalosti uvedený obchodník Josef Smetaník z čp. 298 nabízel v té době tento sortiment: tzv. „orkaf“ – řemenný, papírový, rukavičný, cínový, dále pentle, šňůrky vlněné, provazy, sklenice, z potravin česnek, cibuli, cukr, kávu, koření, perník, ocet a olej.

Dále je v pozůstalosti uveden 71letý Jakub Lukašík, který sice není označen jako obchodník, ale obchod provozoval. Seznam zboží je značně obsáhlý např. kafr, encián,

sirky, hrozinky, okurková jádra, cukrkander, různé druhy koření (zázvor, pepř, badyán) dále haklíky, provazy, hedvábí, pentle, knoflíky, řemeny, mýdlo, svíčky, hřebínky, železo, inkoust, sůl a další.

K dokreslení poměrů je nutné zmínit, že od roku 1846 se v obci konaly pravidelné 4 výroční trhy, které zlepšovaly zásobování obyvatel.

Hospod bylo v obci hned několik. Martin Urban, majitel hospody čp. 77 (bývalá hospoda Na Vranči) byl dokonce purkmistrem. Dále uvedený Josef Urban provozoval šenkování vína, piva a kořalky, mimo to také řevnictví. Další hospoda tzv. „horní“ čp. 226 patřila do roku 1836 Lukáši Orságovi. Dlužil však přes 500 zlatých vsetínskému Joachimu Donathovi za odebranou kořalku.

Z dosud uvedeného popisu vyplývá, že obec měla převážně zemědělský charakter. To potvrzuje také zápis z roku 1843 v obecní kronice, kde se přímo uvádí, že v obci v té době bylo více než 700 rodin, z nichž se 678 živilo zemědělstvím, 23 nádenickou prací, dřevařinou a podomáckou výrobou a jen 3 rodiny se zabývaly řemeslem.

V pozůstalostech je zaznamenáno vybavení dílny kováře Jiřího Orsága (†1843), které obsahovalo toto nářadí: nákova, rohatina, měch, šruštěk, 12 kladiv, 5 kleští, rožeň, kropáč, výstruh, hřebovna, halvažeň, struhovna, 3 kramlice, 2 natahače, ladítka koňské, na skladě měl 16 kol, z části „obložených“, z části „neobložených“.

Z dílen dalších řemeslníků je podobně uvedeno také nářadí stolařské (hlavní součást tvořil „štok“ nebo „verštat stolařský“) a bednářské. Ve spisech je dále zastoupeno barvířství (Pavel Kneblík †1844), krejčovství (Jiří Zbranek †1848) a koželužka Maryna Frydrišková, zemřelá 1814.

Ani zemědělství jako prvotní zdroj obživy většiny obyvatel až do konce 19. století, mnohdy nestačilo pokrýt potřeby početných rodin. Kamenitá a málo úrodná pole poskytovala často jen velmi malé výnosy. Tato tíživá a nesnadná hospodářská situace byla částečně vyřešena teprve ve druhé polovině 19. století založením sklářské hutě a rozvojem dřevařského průmyslu. Někteří se v letní sezóně živilí zedničinou, nebo se věnovali tesařině. I tak mnozí odjížděli pravidelně každý rok za výdělkem na sezonní zemědělské práce na jižní Moravu a Hanou, zejména děti chodily sloužit k větším a zámožným sedlákům. Malá část obyvatel již dříve našla doplňkový zdroj obživy v domácké výrobě. Lesnatý horský kraj poskytoval dostatek dřeva a vzrůstající chov ovcí zase vlnu, která nabízela další možnosti zpracování. Prvořadým impulsem domácí výroby byla potřeba nejrůznějších užitkových předmětů do domácnosti a hospodářství. Lidem, kteří si dokázali takové předměty sami vyrobit, se říká náaturisté. Tito šikovní nevyučení samouci zhotovovali kosiska, hrábě, vidle, lopaty, trakaře, táčky i vozíky, škopky, putny, díže, troky, síta, březové metly, násady, hole, hračky, jednoduchý nábytek a šindel. Rovněž nejrůznější salašnické nářadí a nádobí bylo jejich dílem. Z ovcí vlny zase vyráběli huně, vlnáky, rukavice – palčáky, papuče apod. V Novém Hrozenkově mělo tradici také barvení sukna a plátna, výroba modrotisku a dřevěných dýmek vybíjených perletí. O tom podrobněji v příštích číslech zpravodaje.

Připravil Petr Lidák

Rozhovor

ZAMET

Altruismus firmy ZAMET, spol. s r.o.

Podrobné přestavení společnosti Zamet, spol. s r. o. není předmětem ani cílem článku, respektive rozhovoru, který probíhá víceméně „distančně“.

Společnost je prakticky největším zaměstnavatelem v údolí Vsetínské Bečvy. Má svoje provozovny v Huslenkách, Halenkově a v Novém Hrozenkově. Chci psát o lidech, kteří tento podnik vedou. O jejich altruismu, nadhledu a snad i poslání... Protože jako všechno, co není dílem přírody, je stvořeno umem a rukama lidí...K těmto lidem já chovám jenom úctu a vděk. Jako k Dagmar a Radkovi Zajícovým a k jejich společnosti Zamet, spol. s r.o. V dubnu 2015 jsem si řekl „za optání nic nedáš“ a šel jsem do Huslenek navštívit paní Dagmar poprvé. Na kuse papíru několik poznámek k vcelku líbivému projektu – 1. Ekologický jarmark v Dinotici, který jsem připravil pro z. s. Kotva. Ve většině lidí můj zevnějšek nebudí zrovna důvěru a já to mám tak, že je mi to prakticky volné. Paní Zajícová mne pozorně vyslechla, položila mi tři celkem pochopitelné otázky: kde, jak a kolik. Moje odpověď zněla „to je jedno, pomůže všechno“. Samozřejmě jsem se nepochlubil, že Zamet je úplně první společnost, kterou žádám o pomoc a tak mi úspěch dodal opravdu velkou dávku sebedůvěry. Rozloučili jsme se s tím, že se mi v průběhu dne ozve. Ještě jsme jen míjeli Hromadovu pilu a mně zvoní telefon s čerstvě uloženým číslem na paní Dagmar: „Jo, pane Moravčík, přispějeme...“

Od 20. června 2015 podpořili manželé Zajícovi a společnost Zamet 14 z celkem 20 mnou realizovaných událostí. Manželé Zajícovi podporují tyto akce i jako fyzické osoby. Oni a jejich společnost Zamet spol. s r.o. podpořili 1. Ekologický jarmark v Dinotici, Valašský pramen Vánoční i Letní na Halenkově i v Novém Hrozenkově, již šestým rokem akci Hrozenkobraní, benefici a zápis do České Guinnessovy knihy rekordů pod názvem Rekord pro Jirku, Vánoční koncert a trhy v Novém Hrozenkově, festival Valašské letokruhy a Valašské letokruhy 3D – Divadlo dětem v Dinotici sumou blížící se k milionu korun. Všechny tyto peníze byly transparentně využity, zdokumentovány a vyúčtovány. Smlouvy o sponzorských darech a o reklamě byly vždy realizovány s relevantním subjektem, který tu kterou událost pořádal jako hlavní organizátor.

Osobně jsem zažil všechny podnikatelské „slasti“ a není cílem tohoto povídání sdílet, co Vás běžně trápí, s čím bojujete, co je šedivou rutinou vaší práce. Totiž, kdo nechce – nevidí a ani nevezme na vědomí, že jakýkoliv seriózní zaměstnavatel jde neustále s kůží na trh, že někdy zdánlivá tvrdost je už jenom důsledkem bezradnosti nad všeobecnou ignorancí... Lidé většinou vidí jenom to, co chtějí...

Rád bych věděl, co vás dva v životě těší – kromě dětí, s čím si dovedete udělat radost, třeba i vzájemně.

Volný čas, kterého bohužel moc nemáme, trávíme nejraději aktivně, třeba cestováním nebo zahradničením. Spoustu krásných zážitků máme i z naší chalupy na Valašsku, kterou ale v posledních letech místo k odpočinku, využíváme hlavně kvůli úspoře času při přejezdech mezi domovem a prací.

Valašské letokruhy - události pořádané opravdu nekonvenčním a neformálním sdružením - týmem Valletto, se rozrostly na pět samostatných eventů. Čtyři jsou v katastru městyse Nový Hrozenkov a pátá nad obcí Zděchov. Zkusíte si najít letos čas a potěšit sebe i rodinu návštěvou některých, nebo všech událostí?

Pokud je to jen trochu možné účastníme se této i všech ostatních akcí moc rádi. Z některých z nich máme dokonce doma i drobné památky, v podobě hrníčků a jiných rukodělných výrobků. Samozřejmě letos se těšíme o to víc.

Jak se stane, že „Zlíňáci“ zapustí pracovní kořeny na Valašsku?

R. Z.: Za to vlastně může můj otec, který na několika místech v kraji projektoval rekreační areály a od malička mě sem brával s sebou. Od té doby to tady mám moc rád. Když se potom o mnoho let později naskytla příležitost pro podnikání, neváhal jsem ani minutu.

D. Z.: Mě sem vlastně přivedla práce a jsem za to ráda, protože pracovat v tak krásném prostředí mi dělá radost.

Když půjdeme ještě dál. Práci a šikovnost Valachů dnes v podstatě „prodáváte“ i daleko ve světě...

Dá se to tak říct. A jsme skutečně pyšní na to, co jsme společně s našimi zaměstnanci dokázali. Když jsme začínali, ani nás nenapadlo, že by se malá valašská firma mohla prosadit dodávkami pro celý svět. Děláme ale speciální a složité komponenty pro velké nadnárodní firmy a často jsme tak jejich jediným dodavatelem těchto dílů. S našimi výrobky se pak můžete setkat třeba na stavbách domů a silnic (v minibagrech, nakladačích a válkách), ale potom taky v motorech dopravních prostředků, jako jsou lanovky nebo tramvaje. Tady už se jedná o velmi specializované díly, na kterých vlastně leží i velká odpovědnost za lidské životy.

Vraťme se ale ze světa zpět k nám. Program, jaký letos nabízejí události Valašských letokruhů, takovou podívanou ještě mikroregion Valašsko - Horní Vsacko, nezažil. Umíte si představit, že by Vás nemělo žít železo, ale kultura?

Po pravdě asi ne. Když se nad tím ale zamyslíte, mají oba tyto obory něco společného. Je to práce s lidmi. I v průmyslu i v kultuře je to o tom něčem je přilákat a hlavně udržet jejich zájem, což může být náročné jak z pohledu organizátora kulturní akce, tak i zaměstnavatele. My jsme rádi, že se nám to daří a můžeme lidem zajistit práci v místě bydliště, místo aby se za ní stěhovali nebo denně dojížděli do města.

V případě, že přes léto potrvají některá omezení, máme u našich projektů připraveno i alternativní řešení. Všichni mají za sebou těžký rok, jistě i vy. Co vám vlastně Covid vzal? Je něco, co vám naopak dal?

Covid nám hlavně ukázal, že když jde do tuhého, stojí naši zaměstnanci při nás. Díky nim se nám tento těžký rok podařilo zvládnout relativně jen s malými „šrámy“. A za to jim patří náš velký dík.

Na závěr se nemůžeme nepodívat do blízké budoucnosti. Co vás teď čeká nebo na co se těšíte...

Nechceme to zakříknout, ale i v této složité době máme dostatek zakázek a vypadá to nadějně i do budoucnosti. Díky tomu můžeme firmu dál rozvíjet. Těší nás, že se konečně po dlouhé době vrací zájem mladých lidí o technické vzdělání a řemeslo, které má na Valašsku svoji tradici. Nejen jim potom nabízíme zajímavou práci a věříme, že právě oni jsou budoucností naší firmy. Ti šikovní a pracovití mají u nás vždy dveře otevřené...

Toto je první setkání se společností Zamet na našich stránkách. Budou následovat další a také s jinými zaměstnavateli působícími na území městyse. A přijdou i vážná témata.

Teď, v této době, potřebujeme všichni spíše laskavost a pochopení...

Tímto článkem si nehodlám dělat přátele (těch, které mám, si nesmírně vážím), ale ani nepřátele. Přál bych si jen, abychom při hodnocení, chvále i odsudcích byli alespoň trochu nad věcí, aby tolerance nebyla jen slovo, aby naše soukromé rozsudky snesly pozdější kritiku nás samotných. A kdo chce a potřebuje, třeba i pána nejvyššího...

miro

Knižní tipy z knihovny

Protože knihovna je pro vás od 19. dubna otevřena a můžete si přijít vybrat knihy osobně, připravila jsem pár knižních titulů, jejichž vydání bylo dlouho očekáváno a v naší knihovně tudíž nemohou chybět.

Výběr z knih pro dospělé:

Listopád, Alena Mornštajnová, román

Zeptali jste se někdy sami sebe, jaký by asi byl váš život, kdyby to v listopadu 1989 dopadlo všechno úplně jinak? Jaké by asi byly naše osudy, kdyby komunismus neskončil a my bychom zůstali za železnou oponou oddělující nás od světa i jeden od druhého? Jedna z nejúspěšnějších českých spisovatelek Alena Mornštajnová opět překvapuje; její nový román je dramatickým příběhem obyčejné rodiny, kterou velké dějiny během jedné listopadové noci rozdělí a postaví proti sobě. Sledujeme příběh Marie Hajné, která je kvůli účasti na demonstracích zatčena a odsouzena ke dvaceti letům vězení. Ví, že už nejspíš nikdy neuvidí vyrůst své děti, a při životě ji udržují jen dopisy. A taky naděje, že se nakonec přece jen shledají... Vedle toho se odvíjí příběh dívky Magdaleny, která je odebrána rodičům a umístěna do „ozdravovny“, ve které se vychovávají nové komunistické kádry. Jejich osudy se jednoho dne protnou, ale zcela jinak, než si obě představovaly a přály.

Zuzanin dech, Jakuba Katalpa, román

Jsou tři. Zpočátku děti. Svět je v rovnováze. Později se všechno změní. Ona miluje jednoho z nich, ji milují oba dva. Zuzana Liebeskindová je dcera cukrovárníka. Nic jí nechybí, kráčí životem lehce, obklopena láskou. Vzduchem se vznášejí vlákna přepáleného cukru. Třicátá léta dvacátého století v malém městečku Holašovice jsou sladká. Teprve během německé okupace začne Zuzana dospívat. Bolestně vrůstá do dějin a dějiny se vpisují do ní. Protože má židovský původ, je její osud předem daný. Transport. Koncentrák. Zuzanini přátelé Hanuš a Jan zůstávají v Holašovicích. Jejich cesty se však rozcházejí. Po skončení války se Zuzana vrací

z koncentračního tábora, ztráty jsou ale větší, než čekala. Dokáže po všem, co prožila, ještě milovat? A má vůbec na výběr?

Křišťálový klíč IV – Hejnické pastorále, Vlastimil Vondruška, hist. román

V závěrečném dílu tetralogie se vrací Falknovská huť částečně zpět do vlastnictví rodu Heřmanů, ačkoli je to v časech, kdy se severočeskému sklářství už nevede zdaleka tak dobře jako dříve. Jednotliví členové rodu pokračují v tom, co započali, a jak už to tak bývá, ne všem se daří. Matyáš zůstává u svého jarmarečního obchodování, zato plátnictví se daří výtečně. Z toho profituje Vilemína, která získává vliv na kamenicím panství díky svému synovi, jehož utajeným otcem je hrabě Kinský. Stejně tak úspěšnou podnikatelkou je Pavlína, která zbohatne na vojenských dodávkách hlavní pušek, neboť smrtí císaře Karla VI. začnou vleklé války o rakouské dědictví. To je ožehavá záležitost pro nejstaršího muže rodu Johanna, který se musí jako panský úředník rozhodovat mezi vrchností a svou rodinou...

Výběr z dětských knih:

A pak na mě mrkla, Ilona Komárková

Timon je malý kluk s úžasnou fantazií, a právě s rodiči jede na prázdniny k moři. Hurá na pláž! Na pláži je spousta zábavy, může dělat z písku bábovičky, stavět hrady anebo... vytvořit obrovitááánskou velrybu, jakou svět neviděl. Jenomže to není jen tak obyčejná velryba. Tahle velryba je totiž nejlepší Timonova kamarádka, která ho vezme na vyjížďku snů.

Příběh Molly, W. Bruce Cameron

Seznamte se s Molly – jedinečným psem s jedinečným posláním. Mollyiným údělem je chránit svou dívku CJ, to ale není vždycky snadné. Maminka Gloria, která CJ zanedbává, si právě prochází těžkým

obdobím a psovi v domě nechce ani slyšet. Proto se Molly musí skrývat u CJ v pokoji, aby se k ní v noci mohla tulit a hlavně – aby ji mohla chránit před zlými lidmi. Ať už Gloria podnikne cokoli, aby CJ a Molly rozdělila, Molly nic nezabrání být s dívkou, kterou miluje. Dojemný příběh odhodlané fenky Molly z bestselleru Psí cesta přináší nyní jeho autor i malým čtenářům od 8 let.

Hilda a domácí skřítek, Stephen Davies

Život dobrodruha není jednoduchý. Kdo však čte Hildu, ten ví, že může být i ohromně zábavný. Zvlášť když v pokoji za nábytkem objevíte tajuplná doupata, kam skřítki schovávají věci, o nichž jste si mysleli, že jsou už dávno ztracené. Třeba staré klíče, stínítka nebo hrací kostky. Ale aby Hilda nesešla jenom doma, vypraví se v tomto díle svých napínavých příhod lovit bobříky. Stane se totiž členkou skautského oddílu Vrabčáků. Chybět nebudou Větvík nebo Poleňák, ovšem v hlavní roli se tentokrát představí i velký krvelačný pes.

Petra Valíčková

Naši mladí hasiči „hasičská mláďata“

Naše generace mladých hasičů byla obnovena v roce 2018. V té době jsme začínali v počtu 12 dětí. Nyní jsme se oficiálně vyšplhali k číslu 21 a i nadále rosteme. Vypadá to, že sezónu zahájíme v krásném počtu skoro 30 dětí.

Naše mláďata nejsou vedeny pouze ke sportu, ale i pomoci druhým. Nakonec, jak zní heslo hasičů „Bohu ku cti, bližnímu ku pomoci.“

Co se týče sportu samotného, první 2 roky jsme jezdili stále po soutěžích a sbírali zkušenosti. V roce 2019 jsme vyhráli 1. místo v celé lize TFA (nejsilnější mladý hasič). V roce 2020 nejstarší družstvo obhájilo 2. místo v soutěži „O pohár starosty“ u našeho družstevního sboru ve Staré Vsi. Kvůli celosvětové pandemii byla v loňském roce pro mladé hasiče tato soutěž jediná. Zdraví je na prvním místě, a tak jsme byli ve všem opatrní.

Před začátkem pandemie jsme však stihli taneční vystoupení na výroční valné hromadě, což se již pro děti stává tradicí. Také jsme se vydali na exkurzi za profesionálními hasiči do Valašského Meziříčí, kde si děti prohlédly celou stanici, poté se zúčastnily přednášky o požární ochraně a jak se zachovat v krizových situacích. Je také třeba zmínit loňské srpnové oslavy 125 let od založení sboru Nového Hrozenkova, kde děti předvedly své schopnosti v požárním útoku.

Každý rok probíhá také soustředění, které jsme na podzim 2020 nevynechali a kde nám vždy pomáhají muži z výjezdové jednotky. Děti na této akci hrají hry, poznávají činnost dobrovolných hasičů a stmelují kolektiv. V zimě nás vždy navštěvuje sv. Mikuláš, v létě pak fotíme hasičský kalendář, který nám pro letošní rok nafotil pan Josef Vrážel. Nemohu zapomenout ani na září minulého roku, kdy se mladí

hasiči dočkali svých vysněných dresů, které sponzorovaly firmy Dewalt-Morava a CZ Ecodomy – pasivní dřevostavby.

Myslím, že se s dětmi nenudíme a doufám, že budeme i nadále pokračovat s láskou a nadšením.

Na závěr bych chtěla poděkovat dětem za jejich píli, panu Josefu Vráželovi za poskytnutí fotografií, všem sponzorům, celé výjezdové jednotce, ostatním členům, ale i našim rodinám za veškerou pomoc a podporu při naší činnosti.

Tereza Kocurková,
vedoucí kolektivu mladých hasičů

Report SDH Nový Hrozenkov

3. 3. Požár trávy Halenkov – Požár travního porostu. Naše jednotka nezasahovala. Likvidaci požáru provedla jednotka z Halenkova. Povolané jednotky: Hasiči Halenkov, Nový Hrozenkov, Karolinka, HZS Vsetín

7. 4. Požár v kotelně Nový Hrozenkov – Požár vznikl v místnosti u kotle na tuhá paliva. Pomocí jednoho vysokotlakého proudu byl požár zlikvidován. Zásah probíhal v dýchací technice, po likvidaci požáru byl prostor odvětrán pomocí přetlakového ventilátoru. Povolané jednotky: Hasiči Nový Hrozenkov, Halenkov, Karolinka, HZS Vsetín

9. 4. Požár chaty Karolinka - Jednotka nezasahovala, likvidaci požáru provedla jednotka z Karolinky. Povolané jednotky: Hasiči Karolinka, Nový Hrozenkov, Halenkov, HZS Vsetín

9. 4. Požár sazí v komínu Nový Hrozenkov - Zahoření sazí v komíně. Povolané jednotky: Hasiči Nový Hrozenkov, HZS Vsetín

8. 5. Požár chaty Nový Hrozenkov, Kohůtka (Zásah probíhal na území Slovenské republiky) - Požár vznikl kolem komínového vedení, kdy pomocí jednoho vysokotlakého proudu byl požár zlikvidován. Povolané jednotky: Hasiči Nový Hrozenkov, Halenkov, Karolinka, HZS Vsetín

8. 5. Požár lesního porostu Halenkov - Planý poplach, jednotka vrácena zpět při cestě k místu zásahu.

Dorost sd. FC VKK + Nový Hrozenkov

Fotbalovou sezónu krajské soutěže skupiny A 2020/2021 jsme nedohráli kvůli covidové pandemii. Za podzimní část jsme odehráli pouze 5 utkání, z toho 4 výhry a 1 prohru. Jelikož jsme nemohli dohrát sezónu, snažíme se do konce června odehrát maximální počet zápasů, aby kluci tzv. chytili fotbalový rytmus. Po rozvolnění covidové situace, jsme se přihlásili na 1.ročník dorostenecké ligy pořádané TJ Juřinka. Dále máme domluvený přípravný zápas s SK Baťov a v jednání je Vsetín U19. Trénujeme 2x týdně ve Velkých Karlovicích.

Hráčský kádr:

Brankáři: Pavelka Martin, Tomek Jan

Hráči: Pekař Adam, Miroslav Kovář, Koňář Matěj, Chromčák Pavel, Hrnčířik Martin, Palát Michal, Babica Šimon, Plánka Šimon, Koňář Tomáš, Krabica Adam, Hrabovský Jan, Gajdoš Jiří, Maňák Radek, Borák Filip, Dujka František, Toman Matouš, Holčák Lukáš. Trenér: Gajdoš Jiří

Jiří Gajdoš

Zdeněk Kysučan

Jóga trochu jinak

Pohybové aktivity za poslední rok vzaly za své. O to víc jsme přivítali on-line cvičení, které pro nás připravovala po celou dobu uzavření Bára Jochcová. A tímto jí chci za nás „jogínky“ moc poděkovat, že nás nenechala zlenivět, věnovala nám svůj čas a udržovala stále v kondici.

Význam slova „jóga“ znamená něco jako „pozornost, jednota“ a jejím cílem je

sjednocení těla i mysli. Toho dosáhneme prostřednictvím 3 hlavních prvků: dýchání, pozice a meditace.

Když půjdu trochu do minulosti, cvičení jógy začalo před 10 lety, v roce 2011. Naší začínající cvičitelkou byla p. Zuzka Pavlíčková. Podkrovní místnost budovy TJ Sokola u fotbalového hřiště, kde jsme začínali s cvičením je velmi příjemná,

intimnější (oproti dřívějšímu cvičení v tělocvičně ZŠ), zvláště, když p. Zuzka ještě celý prostor esteticky upravila. Asi po 5 letech (odchod p. Zuzanky na MD) převzala iniciativu Barča, takže jsme mohli pokračovat.

Když se konečně po dlouhém období chladna začaly ukazovat sluneční paprsky, Barunka přišla s výtečným nápadem, zacvičit si venku. Vybrala příhodné místo v altánu u myslivecké chaty. Po příjezdu na svolané místo jsem byla doslova unesena. Okolo besídky plápolaly ve větru bílé záclony, dokončoval se úklid „parketu“ a za chvíli za doprovodu příjemné hudby jsme začali sestavou pozic. Myslím, že pro všechny to byl výjimečný podvečer. Zvláště pak při závěrečné relaxaci, kdy jsme se oprostily od myšlenek a vnímaly jen zpěv ptáků, šumění Bečvy, teplo slunečních paprsků a příjemný větřík, prostě nádherné propojení a souznění s přírodou. Věřím, e to nebylo naposledy a už teď se těším na další Barčin demo projekt jógy venku.

*Za TJ Sokol
Emilie Janáčková*

Kempy jsou určeny dětem od 7 do 15 let. Centrem dění bude hřiště u Bistra Razula, při nepříznivém počasí hotel Galik. Připraveny jsou tři pětidenní a tři jednodenní kempy, na nichž děti čeká objevování zajímavostí přírody Beskyd, poznávání portáškých tradic nebo zábavné hry a sportovní aktivity (inline bruslení, biatlon, orientační běh, bungee run, koloběžky či jóga). Během dne je pro malé účastníky zajištěn i oběd, dvě svačiny a pitný režim.

Neváhejte, kapacita se plní a počet míst je omezený.

Více informací a registrace:
www.valachy.cz/pobyty/kempy-pro-deti

Pětidenní kempy (2 450 Kč / osoba):

12. – 16. 7. Sportovní kemp
26. – 30. 7. Portáši a příroda na Valašsku
16. – 20. 8. Sportovně-turistický kemp

Jednodenní kempy (700 Kč / osoba):

14. 7. Sportovní den
28. 7. Den portášů
18. 8. Den v přírodě

Martina Žáčková, PR manager

První jarní výlet na Svatý Hostýn

Charitní autobus Hroch po nekonečně dlouhé době odstartoval sezónu výletů. Kam jinam by měla směřovat jeho „první“ cesta než na Svatý Hostýn. Poutní cesta našeho autobusu začala 20. května ve Velkých Karlovicích, tam byl ještě poloprázdný. V Hovězí, kde byla jeho poslední zastávka, už se autobusem rozléhal hláhol poutníků. Z poloprázdného autobusu se

stal rázem autobus plný. Počasí nám vyšlo a z deštivého rána se začalo pomalu klubat slunce. K bazilice Nanebevzetí Panny Marie jsme dorazili kolem deváté hodiny a vydali jsme se dovnitř na mši. Tu sloužil páter Stuchlý. Poté jsme se každý na vlastní pěst porozhlédli po kopci. Navštívili jsme otevřené krámký, nakoupili oplatky, zašli si pro zázračnou uzdravující vodu.

Někteří z nás se vydali na druhou mši, jiní si zašli na kávu a zákusek, nebo se slunili na lavičkách pod bazilikou. Prostě každý zde strávil čas podle své libosti.

Navštívili jsme také Kapli Panny Marie LaSalettské o které málokdo ví, a to už se pomalu blížila hodina odjezdu. Cestou zpátky jsme si zazpívali několik písniček a těšili se z nových zážitků.

Příměstské kempy ve Velkých Karlovicích jsou zasvěceny sportu, přírodě a portášům

VELKÉ KARLOVICE – Hledáte kvalitní zábavu pro své potomky na prázdniny? Přihlaste je na příměstské kempy v Resortu Valachy ve Velkých Karlovicích. Tým zkušených instruktorů se postará o to, aby si děti užily pestré a zábavné dny s kamarády na čerstvém vzduchu a v krásném prostředí karlovického údolí Léskové.

 Charita
Nový Hrozenkov

Nabídka výletů na měsíc červenec:

8. července 2021 Buchlovice – Výstava Fuchsů
20. července 2021 Turzovka – poutní výlet

Nízkopodlažní autobus můžeme zapůjčit na výlety vícečlenným skupinám seniorům, hendikepovaným osobám, rodinám s dětmi nebo i jiným. Kam s autobusem vyrazíte, je už jen na vás. Inspiraci na výlety s naším autobusem a podrobnější informace vám může poskytnout vedoucí sociální dopravy **Jana Němečková** na telefonu **734 875 592** nebo emailu jana.nemeckova@charita.nhrozenkov.cz.

(eč)

SOCIÁLNÍ DOPRAVA MA NOVÝ FACEBOOK!

Nenechte si ujít žádné novinky!

Na facebookových stránkách Sociální dopravy Nový Hrozenkov najdete foto z výletů, termíny dalších a všechny ostatní aktuální informace, které se týkají sociální dopravy.

Sledujte naše cesty. @socialnidoprava

Mami, proč k nám jezdí mobilní hospic?

Každý náš pacient píše svůj příběh. Za téměř 6 let existence Mobilního hospice Strom života je jich už víc než 1900. Jsou různé – velmi smutné i veselejší, třeba když se podaří splnit ještě poslední, občas i nezvyklé, přání. Někdy se naše společné cesty protnou na delší čas a někdy na opravdu krátký, trvajících jen pár dnů. Každý náš pacient je jiný. Každému z nich však nabízíme odbornou péči, šitou na míru jeho potřebám. Naše pacienty nevnímáme jenom jako umírající, ale jako živé jedinečné osobnosti, které mají bohužel na tomto světě vyměřen už jen krátký čas. Společně s rodinou a blízkými umožníme dožít ve známém prostředí, s věcmi, které nás celý život obklopovaly, vypít poslední doušek ze svého hrnku, vydechnout naposledy ve své posteli. Držet se za ruku a komunikovat beze slov.

Loni v létě jsme přijali do péče čtyřicetiletou maminku malé holčičky v terminálním stadiu nemoci – s nádorem v dutině břišní. Všichni blízcí se jen těžce smířovali s neúprosnou prognózou. Zvláště dcerka nedokázala pochopit, proč s ní maminka mluví stále méně, nic společného neplánuje a je smutná. Skoro každý den za nimi přijížděl Petr – naše zdravotní sestra a po určitou dobu téměř člen rodiny, který pomáhal od bolesti těla i duše. Čas, který měla vyměřený, se zkracoval, i když občas svítila jiskřička naděje, jestli se nestane zázrak. Ten se však bohužel nestal. Prožili jsme s ní a její rodinou osm měsíců statečného boje a posléze i klidného smíření s odchodem z tohoto světa.

Kdokoliv z nás se jednou může dostat do situace, kdy bude přemýšlet, jak zvládne projít poslední úsek života s milovaným člověkem. Nemusíte se bát, jsme připraveni podat pomocnou ruku. S námi se Vám podaří to, co si přeje většina z nás, ale co se však zatím jen málokomu v naší společnosti splní. Smrt patří neodmyslitelně k životu, zaskočí nás, ale měla by být důstojná a milostivá, protože je vždy neopakovatelná.

Mobilní hospic Strom života je službou pro pacienty s nevléčitelnou nemocí v posledním stádiu, u nichž už byly vyčerpány všechny možnosti klasické léčby. „Naše péče vychází z přání a individuálních potřeb pacienta a klade důraz na tlumení bolesti, kvalitu života nemocného v posledních dnech a na nenahraditelnost rodiny a přátel,“ popsala koordinátorka

Stromu života Markéta Blinková. „Náš tým tvoří lékaři, zdravotní sestry, sociální pracovníci, psychoterapeuti, pastorační pracovníci, odlehčovací asistenti a další, kteří poskytují služby klientům a jejich rodinám v domácím prostředí,“ dodala. Péči poskytujeme v režimu nepřetržité pohotovosti lékaře a sester s garantovanou dobou dojezdu do 30 minut od nahlášení zhoršení zdravotního stavu pacienta.

Právě aspekt pomoci celým rodinám, příbuzným a obzvláště dětem je pro organizaci Strom života výrazný. „Nabízíme oporu pečujícím v nejtěžších chvílích a doprovázíme rovněž pozůstalé. Zabezpečujeme individuální podporu a pomoc, případně možnost sdílení a setkávání ve společnosti ostatních, kdo prošli podobnou životní zkouškou,“ uvedla Markéta Blinková. „Umírání blízkých osob se dotýká i dětí, které ale truchlí jinak, a proto jim věnujeme speciální péči v dětském klubu Stromeček,“ poznamenala. Neméně významné jsou pak služby odlehčovací a poradenské, které hospic poskytuje podle individuálních potřeb klientů.

Více než pět let zajišťujeme péči také pacientům ve Zlínském kraji z výjezdových poboček Zlín a Rožnov pod Radhoštěm, velmi úzce spolupracujeme také s vedením měst a obcí, s lékaři a zdravotnickými nebo jinými službami v okolí Nového Hrozenkova. Kvůli velkému zájmu o naše služby nyní nově zřizujeme také kontaktní místo ve Valašských Kloboukách.

Epidemiologická situace, již neodmyslitelně spojená s uplynulými měsíci, výrazně zasáhla do života všech, náš hospic nevyjímaje. Ukázala, jak důležitá je péče v domácím prostředí za přítomnosti těch nejbližších. Izolace ve velkokapacitních zdravotnických nebo sociálních zařízeních totiž způsobuje nemalé dopady na psychický stav člověka. Výrazně se také zvýšil zájem o to, být přítomen u blízkého nemocného člověka bez omezení a hodin vyčleněných pro návštěvy. Do budoucna by se mobilní hospicová péče měla stát známou alternativou, aby ji mohl zvolit každý, kdo si přeje zemřít doma.

V případě, že potřebujete informace o službách Mobilního hospice, řešíte situaci, kdy je Vašemu blízkému indikována hospicová péče, zavolejte na kontaktní linku **553 038 016** nebo využijte web **www.zivotastrom.cz**.

A pokud chcete pomáhat společně s Mobilním hospicem Strom života, máte možnost stát se **členem Klubu přátel** nebo přispět finančním darem: **č.ú. 3925391369/0800**.

Pomůžete tak zajistit službu ve Vašem regionu.

Děkujeme

Mgr. Aneta Gerlová,
komunikace a péče o dárce,
koordinátor Klubu přátel
a Stromu života

PAMÁTNÍK ANTONÍNA STRNADLA V NOVÉM HROZENKOVĚ
Vás zve na výstavu fotografií

SVATBA
Josef Vrážel a Vladimír Skýpala
18. května - 1. srpna 2021

Otevřeno středa a pátek 9:00 - 12:00 a 13:00 - 17:00 hod.
úterý, čtvrtek a neděle 13:00 - 17:00 hod.
Případně po předchozí telefonické domluvě na Tel.: 606 783 442

INFORMAČNÍ CENTRUM NOVÝ HROZENKOV
VÁS ZVE NA VÝSTAVU

PENÍZE KRÁLŮ
A CÍSAŘŮ JEDNOHO RODU
1. KVĚTNA – 15. SRPNA 2021

PAMÁTNÍK ANTONÍNA STRNADLA V NOVÉM HROZENKOVĚ
MG
MUSEUM ANTONÍNA STRNADLA V PROSTĚJOVĚ

Pohled do Reuse centra v Ostravě

design interiéru – Radek Leskovjan

IV. valašské letokruhy

10.7.²⁰²¹ Divadlo dětem na Portáši
 30.7.-1.8.²⁰²¹ Festival Valašské letokruhy
 14.-15.8.²⁰²¹ Zděchovské ozvěny
 28.-29.8.²⁰²¹ Muziku na Kohútce
 11.9.²⁰²¹ Otava koncert

Valašské letokruhy Divadlo dětem na Portáši sobota 10.7.2021

Začátek akce ve 13.30 s odhadovaným závěrem mezi 17.30 až 18.00.

Programem provází, zpíval a moderuje **Jana Rychterová**

1. představení – **Čert a Káča**
Podle Boženy Němcové
2. představení – **Dětský folklórní soubor Cunovský křdeľ**
Tento soubor vloni oslavil 25 let své existence a během této doby zaznamenal také mezinárodní úspěchy díky špičkové práci rodičů, pedagogů a umělců. V současnosti soubor vede Mária Štraková, která působila v Lúčnici a také v SCUku.

3. představení – **Bremstí muzikanti**
Lena Pešák a Tomáš Kočko na motivy bratří Grimmů
Režie: Tomáš Kočko
Těšínské divadlo Bajka
Těšínský soubor divadla Bajka přijde potěšit vaše ratolesti dvěma představeními.

ŘEMESLNÝ JARMARK
Valašská řemesla, upomínkové předměty pro děti, loutky apod.

Valašské letokruhy Festival řemesla a umění 30.7.-1.8.2021

Louka Hornánsko u přírodního koupaliště Na stanoch – "Balaton" v Novém Hrozenkově

Pátek 30. 7. 2021
17.30 - 18.30 Hradištan
19.00 - 20.00 Jiří Schmitzer
20.30 - 21.30 Szidi Tobiasz
22.00 - 23.00 Buty

Sobota 31. 7. 2021
16.00 - 17.00 BraAgas
17.30 - 18.30 Fleret
19.00 - 20.00 Jana Rychterová
20.30 - 21.30 Ponk Trio
22.00 - 23.00 Nerez & Lucia

Neděle 1. 8. 2021
12.30 - 13.30 Martin Repaň a Repaňovská muzika (SK)
14.00 - 15.00 Marian Friedl a 11 PODOB LÁSKY
15.30 - 16.30 Hrdza (SK)
17.00 - 18.00 Folklórní soubor Urpín (SK)
18.30 - 19.30 Talisk (SCO)

ŘEMESLNÝ JARMARK
Hrnčíř, keramici, kováři a skláři a další řemesla. Kapacita omezena maximálně 150 stánků s řemeslem

Výstavy
V letošním roce, kdy sloučíme III. a IV. ročník Valašských letokruhů, máme přání uskutečnit vícero výstav v pléneru v „galeriích na louce“.
První věnujeme keramice s názvem Minulost a současnost, těšíme se také, že představíme výtvarného umělce a fotografa i práci mladé umělkyně, která pracuje s ohněm, kovem a sklem. Dále vystavíme umělecko-řemeslné dílo některého z výrobců a připravíme ochutnávku pro Festival Valašské letokruhy 2022, jehož nosným tématem bude DŘEVO.

PRO DĚTI
DIVADLO - ZVÍŘATA - FAUNA A FLORA VALAŠSKÉ LOUKY - UKÁZKY ŘEMESL - HVĚZDNÁ OBLOHA

Valašské letokruhy Zděchovské ozvěny 14.-15.8.2021

Zděchov – u koupaliště – louka Na Rovnách

Sobota 14. 8. 2021
14.30 - 15.30 Docuku
16.00 - 17.00 Veselá bída
17.30 - 18.30 Z Horní Dolní a dál na jih
19.00 - 20.00 Dálach
20.30 - 21.30 Trojka Zuzany Homolovej
22.00 - 23.00 Vlasta Redl

Neděle 15. 8. 2021
12.30 - 13.30 Tomáš Kočko & Orchestra
14.00 - 15.00 Kateřina Mrlinová
15.30 - 16.30 Evamore
17.00 - 18.00 Dura & Blues Club
18.30 - 19.30 Liselotte Rokyta & Božský orchestr

Valašské letokruhy už mají své fanoušky, posluchače a diváky. Rádi s nimi sdílíme pocity radosti a euforie ze společných nevědných zážitků. Proto nabízíme takový výběr hudby, kapel a interpretů, aby si každý účastník Valletto našel něco pro sebe.

ŘEMESLNÝ JARMARK
Všeobecný průřez řemeslem. Výběr maximálně 40 stánků

Valašské letokruhy Muziku na Kohútce 28.-29.8.2021

Přírodní luční amfiteátr „Pod trianglem“ – Horský hotel Kohútka

Sobota 28. 8. 2021
10.00 - 11.00 Cimbálová muzika Krkostína
11.30 - 12.30 Cimbálová muzika Stanislava Gabriela a Kudlovjani
13.00 - 14.00 Cimbálová muzika Stanislava Gabriela a Kudlovjani
14.30 - 15.30 Ženský sbor Karlovjanky
16.00 - 17.00 Trombitáši Štefánkovi
17.30 - 18.30 Gurofsko muzyka Zbuje
19.00 - 20.00 Cimbálová muzika Kotár
20.30 - 21.30 Ženský sbor Gruník

Neděle 29. 8. 2021
10.00 - 11.00 Valašská cimbálová muzika – jako host zpívá Pavel Ptáček
11.30 - 12.30 RukyNaDudy
13.00 - 14.00 Podpolianska muzika Dominika Václava
14.30 - 15.30 Spevácka skupina Ostroški
16.00 - 17.00 Cimbálová muzika Kordulka
17.30 - 18.30 Nebeská muzika z Terchovej
19.00 - 20.00 Cimbálová muzika Krkostína

Účast přiblíží také Sbor portášů

ŘEMESLNÝ JARMARK
Tradiční valašská řemesla – vybraní řemeslníci, omezený počet.

Valašské letokruhy Otava koncert sobota 11.9.2021

Návrat na festivalovou louku u Balatonu v Novém Hrozenkově – závěrečné jednodenní finále kultury zprostředkované týmem Valletto

Sobota 11. 9. 2021
12.30 - 13.30 Dareband
14.00 - 15.00 Kamelot
15.30 - 16.30 ...
17.00 - 18.00 Vidiek
18.30 - 19.30 ...

Ve volných okénkách čekáme na potvrzení vystoupení skvělých umělců

ŘEMESLNÝ JARMARK
6-10 stánků s valašskými suvenýry. Stánky podporující cestovní ruch v mikrорегиону a Valašsku všeobecně

Periodický tisk územního samosprávného celku městyse Nový Hrozenkov, 756 04 Nový Hrozenkov 454, IČ.: 00304131

Povoleno MK ČR pod e. č. E 20788, četnost vydání: čtvrtletně, náklad: 900 ks

Tisk a grafické zpracování: GD3D, Lenka Novotná, www.gd3d.cz